اصفهان امروز

روزنامه فرهنگی، اجتماعی با روش خبری - تحلیلی - اطلاع رسانی
بنیانگذار: عبدالمحمد اکبری | تاسیس: ۱۳۸۳
صاحب امتیاز: شرکت رسانه رویداد پارسی
مدیر مسئول و سردبیر: امیر اکبری
یکشنبه ۲۷ مهر ۱۴۰۴ / سال بیست و یکم / دوره جدید / شماره ۵۲۷۸ | 19Oct2025

نشانی: اصفهان، میدان آزادی، خیابان دانشگاه نرسیده به حکیم نظامی، کوچه شهید مصطفی روحانی (شماره ۱۹)، پلاک ۶، ساختمان رویداد پارسی
تلفن: ۳۶۲۹۳۷۵۰-۰۳۱ (ده خط) فاکس: ۳۶۲۹۳۳۹۲ - ۰۳۱
لیتوگرافی و چاپ: شاخه سبز توزیع: رویداد پارسی

امتیاز در رتبه‌بندی روزنامه‌های سراسر کشور
ضریب کیفی: ۸۴/۷ رتبه آگهی: ۱

آیین نامه اخلاق حرفه ای در لینک «درباره ما» سایت اصفهان امروز منتشر شده است.
www.esfahanemrooz.ir

عضو تعاونی مطبوعات، انجمن مدیران رسانه
@esfahanemrooz esfahanemrooz esfahanemrooz
www.esfahanemrooz.ir www.raydadiran.com

ایران و گنجینه‌ای سترگ از میراث ناملموس

ایران به عنوان یکی از کهن‌ترین تمدن‌های جهان، گنجینه‌ای سترگ از میراث ناملموس را در خود جای داده است. آئین‌ها، موسیقی‌ها، صنایع دستی و رسوم ایرانی، هر کدام به تنهایی داستانی بلند از هنر، زندگی و تفکر مردمان این سرزمین روایت می‌کنند.

به گزارش ایمنا، در بستر تاریخ کهن ایران، میراثی نهفته است که زاییده روح فرهنگ و سنت‌های مردمان این سرزمین است. میراثی که نه در دیوارهای سنگی و نه در اشیا مادی، بلکه در زبان، نغمه‌ها، آئین‌ها و رفتارهای اجتماعی جلوه‌گر است؛ میراثی که گویی جان گرفته از نفس تاریخ و زندگی روزمره مردمان این دیار است. این میراث را «میراث ناملموس» می‌نامند. میراثی که در گذر زمان به‌صورت شفاهی، عملی و نمادین از نسلی به نسل دیگر منتقل شده و همچون رشته‌های نامرئی، هویت فرهنگی و اجتماعی ما را به هم پیوند می‌دهد. میراث ناملموس، تنها یک کالبد فرهنگی نیست بلکه در حقیقت، شالوده‌ای است که بنیاد هویت جمعی ما بر آن استوار است. این گنجینه معنوی، انعکاسی است از باورها، ارزش‌ها، خرد و زیبایی‌شناسی مردمان ایران زمین که به واسطه آن، فرهنگ ایرانی همچنان زنده و پویاست.

مفهوم میراث ناملموس

میراث ناملموس در واقع مجموعه‌ای از دانش‌ها، مهارت‌ها، آئین‌ها، زبان‌ها، هنرهای نمایشی، موسیقی و سنت‌هایی است که به‌صورت غیرمادی و زنده، از فردی به فرد دیگر و از نسلی به نسل بعدی منتقل می‌شود. این میراث برخلاف میراث ملموس، چون بناهای تاریخی یا اشیا هنری، موجودیت فیزیکی ندارد اما از اهمیت بسیار بالایی برخوردار است زیرا حامل هویت فرهنگی و روح جامعه است. سازمان جهانی یونسکو در سال ۲۰۰۳ با تصویب کنوانسیونی به همین نام، تلاش کرد تا پاسداری از این میراث را تشویق و تضمین کند؛ چرا که میراث ناملموس، مانند زبان، آئین‌ها و هنرهای سنتی، در معرض فراموشی و نابودی ناشی از جهانی‌شدن، تحولات اجتماعی و فرهنگی قرار دارد.

میراث ناملموس ایران: نمونه‌ها و جلوه‌ها

ایران به عنوان یکی از کهن‌ترین تمدن‌های جهان، گنجینه‌ای سترگ از میراث ناملموس را در خود جای داده است. آئین‌ها، موسیقی‌ها، صنایع دستی و رسوم ایرانی، هر کدام به تنهایی داستانی بلند از هنر، زندگی و تفکر مردمان این سرزمین روایت می‌کنند. ایران با دارا بودن مجموعه‌ای بسیار غنی از میراث ملموس و ناملموس دارای ۲۶ اثر میراث ناملموس از جمله آداب و آئین، هنرهای نمایشی، مهارت‌ها، دانش و فرهنگ ایران است که تاکنون ۲۴ اثر آن در فهرست آثار جهانی به ثبت رسیده و توانسته رتبه پنجم جهان را در میان کشورهای عضو یونسکو از حیث تعداد عناصر ثبت شده جهانی از آن خود کند.

نوروز، جشن بهار و نو شدن

نوروز، با ریشه‌ای کهن و پیشینه‌ای چند هزار ساله، یکی از بارزترین نمونه‌های میراث ناملموس ایران است. این جشن کهن، آغاز سال نو و نویدبخش شکفتن دوباره طبیعت است. نوروز با آداب و رسوم خاص خود، همچون سفره هفت‌سین، دید و بازدید، آتش‌بازی چهارشنبه‌سوری و مراسم سیزده‌بدر، نه تنها در ایران بلکه در بسیاری از کشورهای منطقه نیز گرامی داشته می‌شود. نوروز نمادی از همبستگی اجتماعی، صلح و دوستی است که همگان را به نو شدن، بازسازی روابط و آرمان‌های انسانی فرا می‌خواند. ثبت جهانی نوروز توسط یونسکو در سال ۲۰۰۹ گواهی است بر ارزش این میراث در گستره فرهنگ بشری. موسیقی سنتی ایران با سازهای خاص خود مانند تار، سه‌تار، کمانچه و دف، و با دستگاهها و آوازهای منحصر به فرد، روح فرهنگ ایرانی را به گوش جهانیان می‌رساند. ردیف موسیقی ایرانی که بر پایه مقامات و نغمه‌های قدیمی شکل گرفته، شکوهی است از آفرینش هنری که احساسات و تجربیات انسانی را به زیبایی بیان می‌کند. این موسیقی نه تنها یک هنر شنیداری بلکه وسیله‌ای برای انتقال داستان‌ها، تاریخ، عشق و دلدادگی است که در قالب نغمه‌ها و شعرهای حماسی به نسل‌های بعد منتقل می‌شود.

هنرهای صنایع دستی

قالیبافی، میناکاری، خاتم‌کاری، سفالگری و گلیم‌بافی از جمله هنرهای دستی ایرانی هستند که با مهارت و دقت بسیار، تجلی زیبایی‌شناسی و خلاقیت مردم ایران به شمار می‌آیند. هر یک از این هنرها، نه تنها کالایی زیبا بلکه حامل فرهنگی است که با هر نقش و رنگ، قصه‌ای از زندگی و محیط پیرامون هنرمند را بازگو می‌کند. این صنایع دستی علاوه بر نقش اقتصادی، نقشی حیاتی در حفظ هویت فرهنگی و انتقال دانش‌های سنتی دارند.

آئین‌ها و مناسک مذهبی و اجتماعی

آئین‌های مذهبی و اجتماعی همچون مراسم محرم و عزاداری امام حسین (ع)، جشن یلدا، چهارشنبه‌سوری، و سیزده‌بدر، بخش دیگری از میراث ناملموس ایران هستند. این مراسم‌ها نه تنها مناسک دینی یا فرهنگی بلکه عرصه‌ای برای تجدید پیوندهای اجتماعی، تعمیق احساس همبستگی و نمایش خلاقیت فرهنگی‌اند. هر یک از این آئین‌ها با نمادها، اشعار، نواها و حرکات خاص خود، زبان بی‌کلامی برای بیان عقاید، احساسات و تاریخ مردم ایران است.

نقش میراث ناملموس در هویت ایرانی

میراث ناملموس، همچون ریشه‌های یک درخت تنومند، هویت ملی ایران را تغذیه و استوار می‌سازد. این میراث، نشانه‌هایی زنده از تاریخ، فرهنگ، و باورهای مردمان ایران است که به واسطه آن‌ها، جامعه ایرانی قادر است خود را بازشناسد و انسجام یابد. در دنیای پرشتاب و جهانی‌شده امروز، میراث ناملموس به‌عنوان پل ارتباطی میان گذشته و آینده، حافظ پیوندهای فرهنگی و اجتماعی است. حفظ این میراث به معنای حفاظت از اصالت و فرهنگ ایرانی در برابر موج‌های فرهنگی بیگانه است. همچنین، این میراث در معرفی ایران به جهانیان و ایجاد گفت‌وگوی فرهنگی بین ملت‌ها نقش برجسته‌ای ایفا می‌کند. ثبت جهانی آئین‌ها و هنرهای ایرانی در یونسکو، فرصتی است برای نمایش غنای فرهنگی ایران و افزایش احترام و شناخت جهانی نسبت به فرهنگ ایرانی.

ضرورت حفظ و ترویج میراث ناملموس

حفظ میراث ناملموس مستلزم برنامه‌ریزی مدون، حمایت دولتی، مشارکت مردم و آموزش نسل جوان است. در این راستا، مستندسازی، پژوهش، برگزاری جشنواره‌ها و ایجاد زمینه‌های فرهنگی برای انتقال این میراث از اهمیت فراوانی برخوردارند. باید توجه داشت که میراث ناملموس زنده است و برای حفظش باید آن را در زندگی روزمره جاری ساخت؛ آن را در زبان، موسیقی، آئین‌ها و هنرهای مردمی حفظ کرد و به عنوان یک گنجینه گران‌بها به نسل‌های بعدی سپرد. میراث ناملموس ایران، سرمایه‌ای بی‌بدیل و عامل هویت‌بخش فرهنگ ملی است. این میراث که در قالب آئین‌ها، موسیقی، زبان، هنر و رسوم زنده است، نه تنها خاطرات و تاریخ را در خود جای داده بلکه زندگی و هویت امروزین ما را شکل داده است. پاسداری از این میراث به معنای پاسداری از روح و جان ایرانی است؛ حفظی که تضمین‌کننده بقای فرهنگ، گسترش ارزش‌های انسانی و ایجاد پیوندی استوار میان نسل‌ها و ملت‌ها. در پایان، می‌توان گفت میراث ناملموس ایران، همچون نغمه‌ای کهن و جاودان است که از دل تاریخ به امروز رسیده و بر دل فردا خواهد نشست؛ گنجینه‌ای که نگهداری آن وظیفه‌ای است همگانی و نمادی از هویت و افتخار ایرانیان.

کشف آب سنگین در اطراف ستاره‌ای جوان

برای نخستین بار، ردیابی آب سنگین در صفحه‌ی سیاره‌سازِ اطراف یک ستاره‌ی جوان نشان می‌دهد که آب پیش از تشکیل ستارگان وجود داشته است. به گزارش مهر، پژوهشگران با استفاده از تلسکوپ ALMA موفق به شناسایی آب سنگین در صفحه‌ی حاوی گرد و غبارِ سیاره‌سازِ ستاره‌ی جوانی به نام Orionis V۸۸۳ شدند. تلسکوپ ALMA شبکه‌ای از بشقاب‌های رادیویی در شیلی است. این ستاره در فاصله‌ی حدود ۱۳۵۰ سال نوری از زمین و در خوشه‌ی ستارگانِ سحابی شکارچی قرار دارد. به گفته محققان، آب معمولی از دو اتم هیدروژن و یک اتم اکسیژن تشکیل شده است، اما در برخی اتم‌های هیدروژن، علاوه بر یک پروتون، یک نوترون نیز وجود دارد. این ایزوتوپ که دوتریوم نامیده می‌شود، باعث می‌شود مولکول حاصل به جای آب معمولی، آب سنگین باشد. آب سنگین پیش‌تر در دنباله‌دارهای منظومه‌ی شمسی نیز کشف شده و نسبت آن به آب معمولی اطلاعاتی ارزشمند درباره‌ی تاریخچه‌ی تشکیل اجرام آسمانی در اختیار دانشمندان قرار می‌دهد. مشاهدات ALMA نشان داد شوک‌ها و انفجارهای شدید در ستارگان جوان می‌توانند آب سنگین را از بین ببرند و آن را به آب معمولی تبدیل کنند. اما در مورد ستاره Ori V۸۸۳، نسبت آب سنگین به آب معمولی بسیار بالاتر از مقدار موجود در منظومه شمسی بود؛ به همین دلیل پژوهشگران نتیجه گرفتند که این آب احتمالاً پیش از شکل‌گیری خود ستاره وجود داشته است. مارگوت لیمکر، سرپرست تیم تحقیق از دانشگاه میلان، می‌گوید: آنچه رصد کردیم نشان می‌دهد آبی که در این صفحه ستاره‌زا دیده می‌شود، قدیمی‌تر از خود ستاره است و در مراحل اولیه‌ی تشکیل ستارگان و سیارات شکل گرفته است. این یافته گامی مهم در درک چگونگی انتقال آب در فرآیند شکل‌گیری سیارات به شمار می‌رود و نشان می‌دهد که آبِ موجود در منظومه شمسی و شاید روی زمین ممکن است میلیاردها سال پیش از تولد خورشید شکل گرفته باشد، زمانی که به صورت یخ، دانه‌های غبار را در ابرهای مولکولی اولیه پوشانده بود.

آگهی دعوت به مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده
شرکت تسلا قدرت ایرانیان (سهامی خاص) به شماره ثبت ۶۸۵۲۱ و شناسه ملی ۱۴۰۰۷۶۳۷۶۱۸

بدینوسیله از کلیه سهامداران شرکت تسلا قدرت ایرانیان دعوت می شود که در جلسه مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده که در ساعت ۸ صبح روز پنجشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۸/۰۸ در محل دفتر شرکت به آدرس: اصفهان- میدان آزادی - ناحیه نوآوری دانشگاه اصفهان- خیابان رسالت- جنب زمین چمن شماره۲ تشکیل می شود، حضور به هم رسانید.

دستور جلسه:

۱- بررسی و تصویب ترازنامه و حساب سود و زیان سال مالی منتهی به ۱۴۰۳/۱۲/۳۰
۲- انتخاب اعضا هیئت مدیره
۳- انتخاب بازرس اصلی و علی البدل
۴- سایر مواردی که در صلاحیت مجمع عادی می باشد.

هیئت مدیره شرکت تسلا قدرت ایرانیان(سهامی خاص)

کاربافی ورزنه؛ از سادگی تا رنگارنگی نقش‌ها

ورزنه‌ای‌ها به پارچه‌بافی خود «کاربافی» می‌گویند؛ هنری ماندگار و زیبا که نشانه‌ای از ذوق و چیره‌دستی بانوان استاد ورزنه‌ای در تولید این صنعت دستی است.

به گزارش فارس، ورزنه شهرستانی در استان اصفهان است. مردمان آن شهرستان در صنعت کاربافی چنان هنرمند هستند که بیش‌تر ورزنه را با این صنعت به یاد می‌آوریم. ورزنه‌ای‌ها، در سالیان دورتر که اصفهان پُرآب بود، پنبه‌هایی را که به کار کاربافی می‌آید، خود کِشت می‌کردند و بی‌نیاز از کشتزارهای پنبه‌ی جاهای دیگر بودند، اما اکنون خشکسالی و کم‌آبی، دست آن‌ها را به سوی شهرهای دیگر دراز کرده است تا پنبه‌هایی را که کاربافی بدون آن شدنی نیست، خریداری کنند.بافت پارچه به‌صورت سنتی در ایران دارای سابقه‌ای بسیار طولانی است. این صنعت در ورزنه که مواد اولیه آن با کشت پنبه به راحتی در دسترس بوده رواج و رونق قابل‌توجهی داشته است. در طول زمان به‌تناسب کاربرد آن اسمش تغییر کرده است و نهایتاً چون با ورود پارچه‌های صنعتی و کارخانه‌ای نیاز مردم به پارچه برطرف گردیده و این دست بافته از سبد کالای موردنیاز مردم خارج شده است.

پارچه‌های پنبه‌ای، زیباتر از پارچه‌های خارجی

ورزنه‌ای‌ها به پارچه‌ی کرباس «کار» می‌گویند. از این‌رو، کاربافی همان کرباس‌بافی، با اندکی تفاوت، است. این هنر با پنبه و دستگاه کاربافی انجام می‌گیرد و از آن پارچه‌هایی به دست می‌آید که برای نیازهای روزمره زندگی است؛ مانند: چادر شب، پیرهن‌دوزی، بقچه‌ی حمام، حوله، چادر سفید و پارچه‌بافت‌هایی دیگر. اما راست آن است که کاربافی دیگر رونق و تقاضای پیشین را ندارد و بسیاری از مردم پارچه‌های مورد نیاز خود را از بازار تهیه می‌کنند و کمتر به یاد می‌آورند که استادان کاربافی هستند که با رنج بسیار، پارچه‌هایی بسیار بادوام‌تر و زیباتر از پارچه‌های خارجی می‌بافند. به همین سبب است که کاربافی صنعت رو به فراموشی است. استادان کارباف، پارچه‌های خود را در دو گونه‌ی ساده و رنگی عرضه می‌کنند. رنگ‌های قرمز، زرد، سبز و آبی بیشترین کاربرد را در کاربافی دارد. اما پیش از آن باید الیاف پنبه را تهیه کنند؛ هرچند گاه به ناچار از نخ پشمی هم در کاربافی بهره بُرده می‌شود. پنبه‌های به صورت رشته‌های نخ درمی‌آید و کار کرباس بافی یا همان کاربافی، انجام می‌گیرد.

بردباری و ریزبینی

دستگاه کاربافی، دارهای ساده‌ای هستند که از چوب و نی ساخته شده‌اند. باید دستگاه را درون چاله‌ای کم‌ژرفا گذاشت. سپس استاد کارباف پشت دستگاه می‌نشیند و کار خود را که باید همراه با بردباری و ریزبینی بسیار باشد، آغاز می‌کند. ابزاری هم که به کارِ استاد کاربافی می‌آید نام‌هایی مانند دفتین (ابزاری برای کوبیدن گره‌ها)، شانه، تخته و ماکو دارد و ابزار ریز و درشت دیگر. نقش‌هایی هم که می‌زنند به آن‌ها میل‌میل، قنداری، اناروبه، گل شفتالو، متقال، شَمد و همانند آن می‌گویند. شمار این نقش‌ها بسیار است.پارچه‌بافی در ورزنه مختص زنان بوده و در بین تمام خانواده‌ها رایج بوده است. به‌گونه‌ای که عروس به هنگام رفتن به خانه بخت می‌بایست از این هنر برخوردار باشد و نیز حداقل ۱۰ عدد از آن در جهیزیه او قرار داده می‌شده.

خاله سکینه و کاربافی

نامش سکینه شهباز است و مردم ورزنه او را خاله سکینه صدا می‌کنند. سکینه خانم می‌گوید: در دوران کودکی‌اش کل ورزنه کاربافی می‌کردند و از ۱۲ سالگی پای دستگاه کاربافی نشسته است. به گفته او صنعت کاربافی به سال‌های خیلی قدیم برمی‌گردد و روزی کاربافی در ورزنه زبانزد بود.

سفره‌هانون‌دونی

خاله سکینه می‌گوید: در قدیم، بعد از اینکه پنبه از مزارع منطقه ورزنه کشت می‌شد، آن‌ها را به اصطلاح نخ‌ریسی می‌کردیم و به وسیله همین نخ‌ها نیز لباس مردانه و زنانه، چادر و تقریباً همه چیز را با این دستگاه کاربافی تولید می‌کردیم. اما حالا شرایط تغییر کرده و دیگر لباس‌هایی که به وسیله کاربافی تولید می‌شود، خریدار ندارد و فقط سفره‌های رنگی می‌بافیم. اسم دیگر این سفره‌ها نون‌دونی است اما برای نگهداری سبزی نیز استفاده می‌شود. قبلاً، جوان‌تر که بودم روزی دوتا سفره می‌بافتم اما الان که پیر شده‌ام یکی بیشتر نمی‌بافم.

رویداد گردشگری آب و آسیاب در روستای سر آسیاب

رویداد گردشگری آب و آسیاب در روستای سرآسیاب بادرود برگزار شد.

بخشدار بادرود گفت: این رویدادبا حضور بیش از هزار نفر با هدف ایجاد شور و نشاط اجتماعی، معرفی ظرفیت‌های گردشگری، احیای آداب و رسوم و توسعه ورزش همگانی و بازی‌های بومی محلی برای اولین بار در این روستا برگزار شد. حسنعلی صفاری با اشاره برپایی غرفه‌های محصولات بومی محلی در حاشیه این رویداد افزود: پخت نان سنگ محلی، عرضه محصولات محلی، برپایی غرفه نقاشی ویژه کودکان، مرشد خوانی و ورزش باستانی، شاهنامه خوانی، تجلیل از بانوان فعال روستا و کوهنوردان طرح سیمرغ، اجرای سرود و نمایش از برنامه‌های این رویداد بود. بخشدار بادرود افزود: همچنین در این رویداد از چهار لوح درختان کهن روستای سرآسیاب با عمر تخمینی ۲۵۰ تا ۲۷۰ سال که در فهرست میراث طبیعی کشور به ثبت رسیده بود، رونمایی شد.

خوشنویسی با فرهنگ و آیین ایرانیان آمیخته است

عضو انجمن خوشنویسان ایران گفت: هنر خوشنویسی، با فرهنگ و آیین ایرانیان، آمیخته است. خوشنویسی، یک هنر ایرانی، اسلامی است که بر اساس ذوق ایرانی با ظهور اسلام به رشد رسید و آثار خوشنویسی در نگارش قرآن، دیوان‌های شعر و کتیبه‌های معماری، نماد پیوند هنر و معنویت است.

احمد خوشحساب در آیین گرامی‌داشت هفته خوشنویسی در کانون توسعه فرهنگی کودکان نوش‌آباد اظهار کرد: خط و خوشنویسی بخشی از هویت فرهنگی ایرانیان است. اگر نوشته‌های تخت جمشید و سنگ نوشته‌های پیشتر از آن نبود، ما چیزی از تاریخ و تمدن خود نداشتیم و نمی‌دانستیم.

او با اشاره به اهمیت خوشنویسی، افزود: آموزش و پرورش باید به هنر خوشنویسی و آموزش آن در جایگاه یک هنر ملی، توجه کند.

آموزش خوشنویسی باید توسط دبیران متخصص و آموزش دیده تدریس شود و معلم هنر، با دانش و دانایی به کلاس برود.

رئیس پیشین انجمن خوشنویسان کاشان ادامه داد: توجه نظام آموزشی در مدرسه و دانشگاه، یک مولفه جدی برای ترویج خوشنویسی به‌عنوان یک میراث ملی است.

هماهنگی مدرسه، خانه و معلم، فرصت مناسبی برای شناسایی استعداد بچه‌ها و پرورش آن در مسیر هنر خوشنویسی است.

خوشحساب اضافه کرد: سیستم آموزشی، توجه ویژه‌ای به هنر خوشنویسی ندارد.

دبیران هنر مدارس، نباید در حاشیه قرار گیرند و آموزش خوشنویسی، باید به‌طور جدی دنبال شود و برای تحول در این زمینه، نیازمند برنامه‌ریزی بلندمدت و سرمایه‌گذاری در آموزش هنر از دوره ابتدایی تا دانشگاه هستیم. او بیان کرد: هنر می‌تواند حس تعلق و غرور ملی را در برابر آثار منفی جهانی‌سازی و تغییرات فرهنگی برانگیزد.

خوشنویسی، یک هنر اصیل است که هم زیبایی بصری را به همراه دارد و هم به حفظ و ترویج ارزش‌های بومی کمک می‌کند. رئیس پیشین انجمن خوشنویسان کاشان گفت: هنر خوشنویسی، هویت فرهنگی و تاریخی ما را عرضه می‌کند و نسل‌های جدید را با میراث فرهنگی کشور خود آشنا می‌سازد و به تقویت تاب‌آوری فرهنگی کمک کرده و باعث می‌شود فرهنگ ایرانی در برابر تغییرات اجتماعی و جهانی مقاوم شود.

این پیشکسوت هنر خوشنویسی افزود: بازسازی جایگاه هنر خوشنویسی، نیازمند همکاری همه نهادهای فرهنگی است و در سایه مشارکت جمعی و آگاهی فرهنگی می‌توان به آینده‌ای روشن برای خوشنویسی در ایران امیدوار شد.

خوشحساب تاکید کرد: آموزش خوشنویسی می‌تواند حس هویت و تعلق خاطر به وطن را در نسل‌های جدید تقویت کند. می‌توانیم عشق به هنر و فرهنگ را در جامعه ایرانی زنده و پویا نگه‌داریم. بداهه‌نویسی اشعار حافظ، خاطره‌گویی، تقدیر از حسین خوشحساب، احمد خوشحساب، احمد بنایی، محمد دیدار، رضا نزادی و سیدعقیل جلیلی به‌عنوان پیشکسوتان هنرمند خوشنویسی در دوران دفاع مقدس و پاسداشت هنرمندان شهید سیدعباس سادات‌الحسینی و احمد گلی از دیگر برنامه‌های هفته خوشنویسی در نوش‌آباد بود.

آگهی دعوت مجمع عمومی عادی
انجمن صنفی کارگری مسئولین فنی صنایع غذایی، آرایشی بهداشتی استان اصفهان

از کلیه اعضا دعوت می گردد در اولین مجمع عمومی عادی انجمن که از ساعت ۹ صبح لغایت ۱۴ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۸/۲۸ از طریق مراجعه به سامانه برگزاری انتخابات به صورت غیر حضوری (که لینک سامانه به شماره همراه اعضا پیامک خواهد شد) با دستور کار ذیل برگزار می گردد شرکت نمایند.

مجمع عمومی عادی:

۱- اظهار نظر در خصوص گزارش هیات مدیره و بازرس و خزانه دار. ۲- انتخابات اعضا اصلی و علی البدل بازرسی.

کاندیداهای عضویت در بازرسی انجمن و کاندیداهای نظارت بر مجمع که کاندیدای بازرسی نباشند می توانند درخواست خود را حداکثر تا تاریخ ۱۴۰۴/۰۸/۱۰ به نماینده هیات مدیره الهه خسروی به شماره تماس ۰۹۱۳۴۷۱۸۳۷۴ تحویل نمایند.

هیات مدیره انجمن صنفی کارگری مسئولین فنی صنایع غذایی، آرایشی بهداشتی استان اصفهان